

Holandská umělkyně Antoinetta Nausikaa vystavuje v galerii Kabinet T. díla, která vznikla ve Zlíně a jsou tímto městem inspirované. V rozhovoru přibližuje, jakým způsobem pracuje na nových místech a jaká byla její Zlínská zkušenost.

Ve své tvorbě vždy vycházíte z konkrétního místa, tvoříte site – specifické instalace, které reagují na určitý prostor, situaci a často i na galerijní kontext. Zajímalo by mě, zda v době, kdy se s místem seznamujete, ve fázi prvotního pozorování uplatňujete nějaké specifické pozorování, či dokonce rituály?

Vždy, když přijedu na nové místo, začnu procházkou okolo vybraných objektů. Dalo by se to spíše nazvat obcházením. Tím získávám pocity z okolí, snažím se si nové prostředí přivlastnit. Začnu pracovat s tím, co nebo kdo nejvíce upoutá moji pozornost. Ve Zlíně to byl muž na terase mrakodrapu. Výchozím bodem je tedy nevědomost, absence předem nastaveného konceptu či návodné myšlenky. Nevím, s čím se ve výchozí lokalitě střetnu. Rituálem je tedy procházení, pozorování a následná koncentrace na vybraný objekt. Je několik věcí, které si беру s sebou: papír na kreslení, tuš, fotoaparát, pletivo / když plánuji realizovat instalaci v galerijním prostoru /. Tyto ingredience jsou vždy stejné. Jejich používání je též v jistém smyslu rituálem. Materiály, které používám, formují vždy znova a znova strukturu nových obsahů.

S problematikou pozorování souvisí moje druhá otázka. Vaše práce odráží jistý typ bdělé všímavosti / mindfulness /, která odkazuje ke spirituálnější rovině vnímání světa. Je to způsob, kterým vnímáte realitu i ve vašem každodenním životě?

Moje práce je úzce spojená s mým každodenním životem. Čerpám z něj inspiraci, vycházejí z něj moje zkušenosti. I když nepraktikuji konkrétní náboženství a ani mindfulness, silně mě inspirují určité aspekty zen buddhismu. Způsob, jakým pracuji a žiji, vychází z rituálů a náboženských myšlenek. Bezprostřednost a přímočarost, dualita versus nedualita, které zažívám v zenu, se vztahují ke způsobu, jakým se dívám na život a prožívám ho. I toto uplatňuji ve své práci. Cítím, že můj život a moje práce mi poskytují prostor na zkoumání zmíněných fenoménů a rozhodla jsem se, podělit se o to s ostatními.

Součástí vašich instalací jsou vždy velké pletivové figury a stejně tak i malé kreslené postavičky. Co nebo koho prezentují?

Tyto postavy pocházejí přímo z mého nevědomí. Jsou bezprostředním výrazem mých citů a myšlenek. Pro mě jsou zprostředkovateli díla nebo řekněme průvodci. Ukazují věci, které nedokážeme vysvětlit, uchopit a já je nechávám být tím, čím být chtějí. Někdy se mi během kreslení znelíbí. Tehdy bych je nejraději změnila nebo překreslila, ale nikdy to neudělám. Pletivové objekty prezentují fyzičtější přítomnost mého podvědomí. Vždy mají stejnou formu, ale jejich obsah, jejich duše se vztahuje k prostoru, ve kterém jsou realizovány a je proto vždy jiná.

Jak jste si užila pobyt ve Zlíně a jaký dojem na vás toto město udělalo?

Zlín měl na mě zvláštní účinek. Poprvé jsem do Zlína přijela v roce 2011 na návštěvu galerie Kabinet T. Neměla jsem tehdy pocit, že se s tímto městem dokážu lehce ztotožnit. Jsem umělkyně, která pracuje s city, moje práce je pocitová, intuitivní, neplánuji, nejsem příliš praktická a formální. Architektura Zlína tedy ve mně vyvolávala protichůdné pocity. Ale zároveň jsem zde při práci pocítila inspiraci. Struktura budov a města mě zvláště uspokojovala. Jedině v Japonsku jsem se cítila podobně. Miluji Japonsko a jeho kulturu. Tam jsem cítila podobnou dualitu – struktura versus prostor, otevřenost versus uzavřenost. Práce s těmito pocity může být velmi inspirativní, což je moje osobní zkušenost. Zažila jsem to ve Zlíně – striktní naplánování města, bohatá historie a zároveň křehkost míjení času ztracené kultury. Budovy působí velmi současně a stabilně, ale je v nich určitá křehkost. Možná je to těmi skleněnými okny, možná v uplynulé historii a možná je to novou formou a funkcí, kterou se jim město snaží najít.

Jaké nejvýraznější náměty se během práce ve Zlíně objevily?

...téma nestálosti, křehkosti, trvanlivosti a krásy.

Rozhovor vedla:

Anna Mlynek Maximová